ИЗЛОЖЕНИЕ

НА ОСНОВАНИЯТА ЗА ДОПУСКАНЕ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ

по чл. 284, ал. 3, т. 1 ГПК

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Обжалваното решение следва да бъде допуснато до касационен контрол на основание чл. 280, ал. 1, т. 1 и т. 3 ГПК.

Решаващият извод на въззивния съд е, че касаторът не притежава качеството на кредитор по търговска сделка по смисъла на чл. 625 ТЗ, тъй като вземането му произтича от суброгация по чл. 74 ЗЗД, а не непосредствено от търговска сделка.

От този правен извод зависи изходът на спора.

Във връзка с него се поставят следните правни въпроси:

1. Придобива ли лицето, което е изпълнило чуждо задължение при наличие на правен интерес и е встъпило в правата на удовлетворения кредитор по реда на чл. 74 ЗЗД, същото вземане с неговите привилегии, обезпечения и правен характер, или възниква ново самостоятелно вземане, различно от първоначалното?

По този въпрос въззивният съд е приел, че след суброгацията вземането на касатора няма характера на вземане по търговска сделка.
Този извод противоречи на установената практика на ВКС, съгласно която суброгацията представлява способ за преминаване на съществуващо вземане върху платилия чуждия дълг, без промяна на неговото съдържание, обезпечения и принадлежности.
В този смисъл са:

Решение № 459/08.06.2010 г. по гр.д. № 1238/2009 г., IV г.о. на ВКС;
Решение № 5/04.07.2016 г. по гр.д. № 2723/2015 г., IV г.о. на ВКС.

2. Притежава ли качеството кредитор по търговска сделка по смисъла на чл. 625 ТЗ лице, което по силата на чл. 74 ЗЗД е встъпило в правата на банка по договор за банков кредит и договор за овърдрафт срещу търговец-длъжник?
   Този въпрос е обусловил крайния изход на делото.

По него липсва трайна и непротиворечива практика на ВКС в производствата по чл. 625 ТЗ, поради което същият е от значение за точното прилагане на закона и за развитието на правото по смисъла на чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК.

Съгласно чл. 74 ЗЗД платилият чуждия дълг с правен интерес встъпва в правата на удовлетворения кредитор.

Когато първоначалното вземане произтича от договор за банков кредит и овърдрафт – абсолютни търговски сделки по смисъла на ТЗ – следва да бъде даден отговор дали правният характер на вземането се запазва след настъпилата суброгация и дали суброгиралият се кредитор разполага с активна легитимация по чл. 625 ТЗ.

Разрешаването на този въпрос е от значение както за настоящия спор, така и за еднаквото приложение на закона в производствата по несъстоятелност.

Предвид изложеното са налице предпоставките на чл. 280, ал. 1, т. 1 и т. 3 ГПК за допускане на касационно обжалване на Решение № 8/02.02.2026 г. по в.т.д. № 156/2025 г. по описа на Апелативен съд – Бургас.

Моля Върховният касационен съд да допусне касационно обжалване на въззивното решение.

С уважение:

.....

/ адв. Красимир Сулев /